

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 5

ANTWOORDEN VAN GOD

Ja, nee... wacht

Vallen en opstaan

De verrassende weg naar
succes

Grasduinen

Herinneringen ophalen

Actief mei 2022

23e jaargang – nummer 5

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit de NBG Bijbel © 1951, tenzij anders vermeld.

Redactie Ronan Keane

Vertaling door Maria Stenger

Als je het mij vraagt

Het goede leven

Iemand vroeg Jezus eens om tussenbeide te komen in een legale kwestie tussen hem en zijn broer. Jezus had geen interesse om zich in te laten met de ruzie over een erfenis, maar Hij vertelde een verhaal over een boer in de oogsttijd. De oogst was buitengewoon goed geweest en de boer zag dat hij meer graan had dan hij in zijn schuren kon bergen. Zonder er over te aarzelen besloot hij om zijn bestaande schuren af te breken en er grotere schuren voor in de plaats te zetten. Hij was reuze met zichzelf ingenomen en zei tot zichzelf: “Ziel, gij hebt vele goederen liggen, opgetast voor vele jaren, houd rust, eet, drink en wees vrolijk.”¹

Maar toen hoorde hij een zachte stem stilletjes zeggen: “Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij

gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?”²

De boer in deze gelijkenis leidde een leven dat op het eerste gezicht succesvol en zinvol leek in de ogen van anderen. Maar Jezus legde de nadruk op het feit dat alles wat de boer bezat maar tijdelijk was en dat hij al gauw zou ontdekken dat hij helemaal niets bezat.

In Macbeth, geschreven door Shakespeare, komt de gelijknamige hoofdrolspeler tot hetzelfde kille besef. In het vijfde bedrijf heeft hij net gehoord dat de koningin is gestorven en weet hij dat zijn eigen dood nabij is. Hij houdt zijn beroemde alleenspraak: “Het leven is slechts een wandelende schaduw, een slechte speler/ die een tijdlang op een podium mag rondlopen/ en daarna wordt er niets meer van hem vernomen. Het is een verhaal, verteld door een luidruchtige, opgewonden dwaas/ het heeft niets om het lijf.” Net zoals de boer in de gelijkenis van Jezus, hebben alle successen van Macbeth geen eeuwige waarde en kan hij aan het einde van zijn levensweg geen blijvende betekenis vinden in zijn daden. Iedereen vraagt zich af of zijn leven zin heeft en zo ja, hoe hij die zin dan moet vinden. Het is een vraag die soms in wanhoop gesteld wordt, soms in een cynische bui, en vaak uit oprechte nieuwsgierigheid en met een verlangen om zinvolle doelstellingen en leiding te krijgen in het leven.

Jezus had begrip voor deze fundamentele nood van de mensheid om zin en een doel te vinden en Hij onthulde het geheim in een opmerking nadat Hij de gelijkenis over de boer had verteld: “Zó vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.”³ Dit nummer van Actief gaat over de dingen die belangrijk zijn in het leven en in het bijzonder hoe we die relatie met God kunnen opbouwen. Ik hoop dat je er veel aan zult hebben.

Lukas 12:19

Lukas 12:20

Lukas 12:21

Een werk in uitvoering

Door Keith Phillips

Een onuitwisbare herinnering uit mijn kindertijd is die van een jongetje van ongeveer mijn leeftijd dat met krukken liep. Elke keer als hij een stap met zijn rechervoet zette bungelde zijn linkervoet slap boven de grond.

Hij had ongelijke bruine leren schoenen aan waarvan de linkerschoen aanmerkelijk kleiner was dan de rechter. “Polio,” legde mijn moeder uit toen de jongen buiten gehooraafstand was gekomen. “Zijn korte been is opgehouden met groeien.” “Zal het ooit weer bijgroeien?” vroeg ik. “Nee,” zei ze, de schade is blijvend.” Ik probeerde me voor te stellen hoe dat jongetje zich gevoeld moest hebben, in de wetenschap dat zijn lichaam nooit helemaal beter zou worden.

De meeste mensen kunnen God danken voor twee gezonde

benen. Hij heeft ons ook voorzien van twee fundamentele zuilen voor het leven en die zijn nog belangrijker voor ons algehele welzijn: “wie we zijn” (onze identiteit in Christus), en “wat we doen” (ons karakter en onze roeping).

Zolang die allebei op de juiste fundering gebouwd zijn en een gestadige ontwikkeling doormaken zijn onze levens in balans. Maar als we op het één teveel nadruk leggen en het andere verwaarlozen, verliezen we dat evenwicht. Als het “wie we zijn” verwaarloosd wordt, wat vaak het geval is, dan houden we geestelijk en gevoelsmatig op met groeien zoals het zou horen.

Gelukkig, in tegenstelling tot fysieke gebreken die door polio en andere verlamme ziektes veroorzaakt worden kunnen we er altijd aan werken, ons leven in de juiste balans terug te brengen en God wil ons altijd graag bijstaan om dat doel te bereiken. Het is zelfs zo dat Hij ons wil helpen onze mogelijkheden optimaal te benutten en zo de mensen te worden die Hij weet dat we kunnen zijn.

Goede gewoonten worden niet gevormd op verjaardagen, en een christelijk karakter ontstaat niet op de eerste dag van het nieuwe jaar. De juiste visie kan ontstaan, de droom kan ontwaken, en het hart kan een sprong maken met nieuwe inspiratie op een bergtop, maar de echte test en de grondslag voor de overwinning ligt beneden, onderaan de berg op een doodgewoon niveau. De werkplaats waar een karakter wordt gevormd en gesmeed is het alledaagse leven. Het eindeloos durende uur waarin niets gebeurt is het uur waarin de strijd wordt gewonnen of verloren.

-Maltbie Davenport Babcock

VOORWAARTS
naar het

SUCCESS

Door J.R. Miller (1840-1912)

Veel beloften van God zijn voorwaardelijk, en vereisen aanvankelijk een aanpak van onze kant. Als we laten zien dat we gehoorzaam zijn, zal Hij ons gaan zegenen. Abraham werden grote dingen beloofd, maar er zou geen enkele belofte in vervulling zijn gegaan als hij in Ur der Chaldeeën was blijven wachten.

Het was nodig dat hij zijn huis, vrienden en land verliet, over onbekende wegen reisde en verder ging met onwankelbare gehoorzaamheid om de beloften in vervulling te zien gaan. De tien melaatsen die door Jezus werden genezen moesten zich aan de priester laten zien en “toen zij op weg gingen werden zij genezen.” Als ze hadden gewacht totdat hun lichamen schoon waren voordat ze op pad gingen, zouden ze er nooit iets van gezien hebben. God wachtte met de genezing, en op het moment dat hun geloof in actie kwam viel de zegening op hen.

Toen de Israëlieten vast kwamen te zitten tussen het leger van

Farao en de Rode Zee, werd hen bevolen om “voorwaarts” te gaan. Nu moesten ze niet meer wachten, maar werd er verwacht dat ze op zouden staan uit hun geknielde houding en “voorwaarts” gingen in heldhaftig geloof.

Jaren later werd de Israëlieten wederom bevolen hun geloof te laten zien door de Jordaan over te steken terwijl het peil in de rivier op zijn hoogst stond. De sleutel om de poort tot het Beloofde Land te openen hadden ze in eigen hand en de poort zou niet opengaan totdat ze er vlak voor stonden en hem van het slot haalden. De sleutel was geloof.

Wij zijn voorbestemd om bepaalde gevechten te leveren en we denken dat we nooit kunnen winnen en onze vijanden kunnen verslaan. Maar op het moment dat we het strijdtoneel op gaan komt er een Persoon met ons meevechten. Door Hem zijn we “meer dan overwinnaars.” Als we in angst en beven op onze helper hadden gewacht voordat we ons in de strijd begaven zouden we tevergeefs hebben gewacht. God staat klaar om Zijn rijkste zegening over je uit te storten. Ga “voorwaarts” met het grootste vertrouwen en pak wat voor jou bestemd is. “Ik ben begonnen met het geven van de overwinning ... nu kun je beginnen met het opeisen ervan.”

Wanneer ik terugblik op iedere worsteling, elk hartzeer, elke teleurstelling, iedere tegenslag en elk moment van angst, zie ik dat God al die tijd aan mijn zijde heeft gestaan. En ik weet dat Hij bij me zal blijven. Er staat geen enkele belofte in Gods Woord dat ons leven pijnloos zal verlopen of dat alles altijd van een leien dakje zal gaan. Maar de belofte staat vast dat Hij altijd bij ons zal zijn, zelfs tijdens de donkerste stormen van ons leven. We kunnen vrede vinden middenin de zwaarste ervaring omdat Hij er bij is. Ik kan me mijn leven niet voorstellen zonder de waarheid van die belofte.

-Ryan Stevenson

Minder is Meer

Door Curtis Peter van Gorder

Ik was eens aan het winkelen en zag een nieuw soort elektronische weegschaal staan die het gewicht van iemand aangeeft, het vergelijkt met zijn of haar lengte en dan een grafiek toont waarop te zien is of die persoon te mager is, precies goed, te zwaar of zwaarlijvig. De mensen die de weegschaal verkochten wilden graag dat ik er ook eens op ging staan, dus dat deed ik toen maar. Tot mijn ontsteltenis werd ik door dat ding zwaarlijvig verklaard. ZWAARLIJVIG? Waarom moesten die slanke verkopers nou zo lachen? Ik had een duidelijk beeld voor ogen wat “zwaarlijvig” was, en daar paste ik niet in. Of toch wel, misschien?

Toen ik thuiskwam bekeek ik mezelf in de spiegel. Ja, het was waar dat mijn broek zo nauw was geworden dat ik de riem wat losser moest maken als ik ging zitten. Maar op mijn leeftijd, zo redeneerde ik, was het toch normaal om iets dikker te zijn. Ik ging naar de winkel om een grotere maat broek aan te schaffen, maar toen de eerste winkel die ik bezocht geen enkele broek had die mij paste, werd ik gedwongen de werkelijkheid onder ogen te zien. Toen ik er eens over nadacht werd ik er aan herinnerd dat er in

de Bijbel staat dat ons lichaam “de tempel van God” is.¹ Het was duidelijk dat mijn tempel nodig gerenoveerd moest worden.

Ik las wat meer over het onderwerp en de oplossing leek overduidelijk. Als ik gewicht kwijt wilde raken, moest ik minder gaan eten en meer beweging gaan nemen.

Makkelijker gezegd dan gedaan. Ik hou van eten en zoals iedereen weet is het moeilijk om iets op te geven waar je van houdt. De kern van het probleem, besepte ik, lag in het feit dat ik nog steeds dezelfde porties eten op mijn bord schepte die ik at toen ik een tiener was. Ik hoefde niet minder van mijn eten te genieten, maar mijn porties moesten verkleind worden.

Ik stelde me tot doel om 25 kg kwijt te raken om weer in de “normale zone” te komen. Ik kocht een weegschaal en hield mijn wekelijkse vooruitgang bij, waardoor ik werd aangemoedigd toen ik zag dat ik wat gewicht begon te verliezen. Ik nam er ook een paar motto's bij om me op het rechte spoor te houden:

“Eet om te leven, leef niet om te eten” hielp me om kleinere porties op te scheppen. “Het geeft niet als je een beetje honger hebt” hielp me om met de gewoonte te breken, iets te eten te pakken op het moment dat mijn maag begon te knorren.

“Een dag zonder inspanning is een dag zonder vooruitgang” hielp me om de andere reus te overwinnen; beweging. In het begin was het zwaar om de gewoonte aan te kweken om dagelijks beweging te nemen, maar na een tijdje begon ik er naar uit te kijken. “Om gezond te leven moet je een gezond leven leiden” herinnerde me eraan dat gewicht verliezen en het gewicht niet meer terug te krijgen een voortdurende strijd was die ik moest blijven vechten.

Ik ben er nu een paar maanden mee bezig, en ik ben er nog lang niet; ik ben 15 kg kwijt, dus moet er nog 10 kg af, maar ik voel me al een stuk beter.

1 Korinthiërs 3:16

Je lichaam is de bagage die je mee moet slepen, je leven lang.
Hoe meer overtollige bagage je meesleept, des te korter de reis.

-Arnold Glasow (1905-1998)

De antwoorden van God

Door William B. McGrath

De christelijke schrijver Henry W. Frost die bij de China Inland Mission werkte, schreef een boek over genezing, *Miraculous Healing* genaamd, dat voor het eerst werd uitgegeven in 1931. Het is dus al bijna een eeuw geleden geschreven, maar het wordt door veel mensen nog steeds beschouwd als een uitstekende vraagbaak over het onderwerp wonderbaarlijke genezing.

Er staan niet alleen gedetailleerde verslagen in over personen die genezing ontvingen, maar ook verhalen over andere mensen, die dezelfde voorbereidingen hadden getroffen en net zoveel waard waren, maar die de fysieke genezing waar ze om gevraagd hadden, niet ontvingen.

Het interessantst vind ik nog dat veel van die mensen die geen fysieke genezing hadden ontvangen, getuigen van het feit dat zij iets anders hadden ontvangen dat ook van grote waarde bleek te zijn in hun geestelijk leven. De ene keer was het een bijzondere ervaring met Gods liefde, of er kwam een andere doorbraak in hun verlangen naar hecht contact met Hem. Er wordt aan het licht gebracht dat God op de een of andere manier altijd een antwoord heeft voor een

oprechte, zoekende ziel, zoals Hij belooft in Zijn Woord: “Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen.”¹

Jarenlang vroeg ik God herhaaldelijk om hetzelfde. Ik opende meerdere malen mijn hart voor Hem omdat het steeds weer in mijn gedachten opdook. ‘Waarom hebben zoveel mensen wat ik zo graag wil hebben, maar heb ik het niet?’ Ik zei ook tegen Hem dat ik vond dat mijn wens niet al te zelfzuchtig was. ‘Kunt U me nou niet voor een keertje helpen met dit ene verzoekje?’ probeerde ik nog beleefd aan te dringen. Maar Zijn antwoord scheen enkel een voortdurende stilte te zijn.

Wanneer ik aan die tijd terugdenk, schijnt het me toe dat er een heleboel dingen waren die Hij me wilde laten zien en dat er een heleboel was dat ik moest leren. God kent onze verborgen gedachten en weet alles over ons innerlijk. Juist uit bezorgdheid voor ons verkiest Hij soms om niet alle gebeden te beantwoorden. Ik moest meer groeien in vertrouwen in Hem, dankbaarder zijn voor alles wat ik wel had en geduld leren hebben. Zoals er in Psalm 131 staat, ik moest leren om mezelf tot rust en stilte te brengen als een gespeend kind bij zijn moeder, tevreden met Zijn nabijheid zonder de gaven.

Er zijn veel vrome gehandicapten, verlamde mensen, gebrekkige mensen, mensen in de gevangenis en mensen die nooit naar een zendingsveld gaan, maar hun zending is de bediening van gebed. Diezelfde onopvallende mensen kunnen Gods genade op een buitengewone manier ervaren waardoor hun zichtbare gebrek in de schaduw komt te staan. Ondanks hun omstandigheden kan Gods liefde hen een innerlijke schoonheid schenken die helder straalt, zelfs uit de as van verloren hoop en verlangens.²

Dat is typisch iets voor God, dit soort dingen die onze pet te boven gaan!³ Als wij alles konden begrijpen, waarom Hij bijvoorbeeld sommige mensen geneest en anderen niet, dan zouden wij een vast stramien kunnen volgen en zekerheid kunnen hebben dat onze gebeden verhoord worden. Dan zouden we God in een hokje kunnen persen. Maar dat zal nooit gebeuren, want zo werkt het niet.

1. Jakobus 4:8

2. Zie Jesaja 61:3.

3. Zie Romeinen 11:33.

Het gaat om Hem

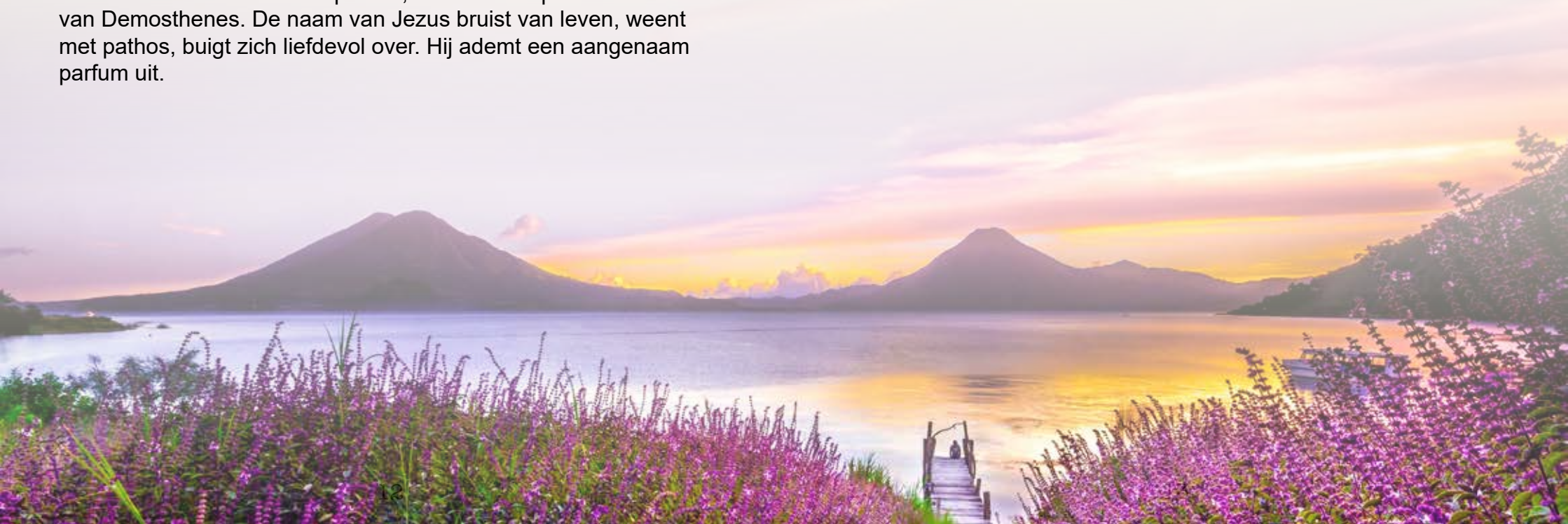
Auteur onbekend

Voor veel mensen is Jezus Christus slechts een individu, een model voor een schilderij, een heldhaftig onderwerp om over te schrijven, een prachtige vorm voor een standbeeld en een thema voor een lied; maar voor mensen die Zijn stem gehoord hebben, die Zijn vergeving verkregen hebben, die Zijn zegen ontvangen hebben, is Hij muziek, warmte, licht, vreugde, hoop en redding; een Vriend die ons nooit in de steek laat, die ons omhoog haalt wanneer anderen ons naar beneden proberen te trekken. We kunnen Hem nooit uitputten, altijd kunnen we onze pijn en problemen op Hem laden. Hij staat altijd klaar om ons er bovenuit te tillen, Hij wil ons altijd helpen, Hij behandelt ons allemaal met dezelfde liefde, Hij straalt op ons neer met dezelfde glimlach, Hij leeft met ons mee met dezelfde compassie. Er is geen naam zoals die van Hem. Zijn Naam is inspirerender dan die van Caesar, muzikaler dan die van Beethoven, innemender dan die van Napoleon, meer welbespraakt dan die van Demosthenes. De naam van Jezus bruist van leven, weent met pathos, buigt zich liefdevol over. Hij ademt een aangenaam parfum uit.

Wie kan meer medelijden tonen aan een dakloze wees dan Jezus? Wie kan een verloren zoon beter ontvangen dan Jezus? Wie kan een dronkaard beter nuchter maken dan Jezus? Wie anders dan Jezus kan een begraafplaats verlichten? Wie anders dan Jezus kan een koningin voor God maken van een vrouw die op de straat geleefd heeft? Wie kan de tranen van menselijk leed beter in Zijn kelk opvangen dan Jezus? Wie kan ons verdriet beter wegkussen dan Jezus?

In Hem vinden we het geneesmiddel voor onze zorgen, een balsem voor de rouw, een pijnstillert voor onze kwetsuren en een toereikendheid voor onze ontoereikendheid. En het leven dat Hij ons graag ziet leiden is een leven van vreugde en vervulling.

—Billy Graham (1918–2018)

Niet alleen woorden

Door Steve Hearts

Er zijn een heleboel dingen in het leven die makkelijker gezegd zijn dan gedaan. Het is makkelijker om mooie dingen te zeggen dan er werkelijk iets aan te doen. Maar als woorden niet ondersteund worden door daden, zijn ze enkel hol en hebben ze geen nut.

Jezus had daar ook veel over te zeggen: “Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen.”¹

Als kind had ik er veel plezier in, mijn familie en vrienden te corrigeren en tegen hen te preken. Maar meestal lachten zij het laatst, want ik deed vaak precies het tegenovergestelde van wat ik tegen hen gezegd had. Ze zeiden vaak tegen me: “Je moet je eigen advies in praktijk brengen, jongen.”

In de kersttijd, toen ik negen jaar was, waren mijn klasgenoten en ik aan het oefenen voor een lied dat we ten gehore zouden brengen tijdens de kerstuitvoering op school. Aangezien het een verrassing moest blijven voor de mensen die zouden komen luisteren, mochten we er niemand iets over vertellen.

Herhaaldelijk probeerde ik mijn klasgenoten daar aan te herinneren. Maar op een dag, in het bijzijn van de mensen die ons toekomstig publiek zouden worden, begon ik iemand alles over het lied te

vertellen. Prompt zei een van de jongens: “Nou heb je tegen ons de hele tijd gezegd dat we het geheim moeten houden, maar je kunt zelf niet eens je mond dicht houden.” En ze moesten allemaal vreselijk lachen.

Ik schaamde me dood, maar het diende als een goede les voor me om zelf in praktijk te brengen wat ik predikte.

Opscheppen is ook iets waar mensen een hekel aan hebben; in het bijzonder wanneer er niets tegenover staat om het geloofwaardig te maken. Toen ik voor het eerst liedjes begon te schrijven in mijn tienertijd schepte ik constant op over mijn nieuwe talent. Maar als iemand me vroeg om dan mijn liedjes voor de mensen te spelen, durfde ik het opeens niet meer.

Mijn moeder gaf me een goede raad: “Als je de mensen je liedjes niet wilt laten horen, dan moet je er ook niet meer over opscheppen.”

Jezus gaf ons een goede illustratie voor het in praktijk brengen van onze woorden in Zijn bekende gelijkenis over de twee zoons.

“Wat dunkt u? Iemand had twee kinderen. Hij ging naar de eerste en zeide: Kind, ga en werk vandaag in de wijngaard. En hij antwoordde en zeide: Ja, heer, maar hij ging niet. Hij ging naar de tweede en sprak evenzo. En deze antwoordde en zeide: Ik wil niet, maar later kreeg hij berouw en ging toch.”²

Alhoewel de oudste zoon aanvankelijk met zijn woorden ongehoorzaam was, bedacht hij zich later en deed hij toch wat zijn vader had gevraagd. De tweede zoon had beloofd dat hij zijn vader

zou gehoorzamen, maar die belofte was niets waard omdat hij zich er niet aan hield.

Johannes zegt tegen ons in zijn eerste epistel: “Kinderkens, laten wij liefhebben niet met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.”³

Toen ik 14 was leerde ik een dierbare gelovige vrouw kennen die in die tijd met kanker worstelde en er was niet veel hoop dat ze nog lang zou leven. Ik was met mijn vader op bezoek in het ziekenhuis waar ze lag. Het was de eerste keer dat ik iemand zag die zo verschrikkelijk ziek was, dus wist ik niet wat ik kon zeggen of doen.

Nadat we elkaar begroet hadden, zei ik verder niets en zat naast haar bed met haar hand in de mijne. Later kon ik me wel voor de kop slaan omdat ik geen poging had gedaan om wat meer met haar te communiceren.

Wonder boven wonder werd deze vrouw genezen en leeft ze nu nog steeds. Toen we het naderhand over dat ziekenhuisbezoek hadden, verontschuldigde ik me omdat ik helemaal niets tegen haar had gezegd.

Ze antwoordde: “Maak je er maar niet druk over. Je hebt het juist goed gedaan. Alle andere mensen die langskwamen om me op te zoeken stopten me voortdurend vol met advies over wat ik moest eten en wat ik niet moest eten. Ik wist wel dat ze het goed meenden, maar ik werd het wel een beetje zat. Toen jij me die dag kwam bezoeken, was je stilte juist een troost voor me en

was ik opgelucht.”

De formule voor het doen wat je met je woorden zegt en Gods licht te laten stralen voor de mensen om je heen is heel eenvoudig: Geen woorden maar daden. Doe de dingen die je gelooft met overtuiging en breng iedere dag in praktijk wat je zegt. Zoals Steven Curtis Chapman zingt:

Well, you can run with the big dogs
You can fly with the eagle
You can jump through all the hoops
And climb the ladder to the top
But when it all comes down
You know it all comes down to the walk.⁴

(Je kunt met de grote honden meerennen,
vliegen met de adelaar,
door brandende hoepels springen
en de ladder beklimmen naar de top.
Maar het komt erop aan
dat je moet doen wat je hebt gezegd.)

Laten we iets gaan doen!

1. Mattheüs 5:19

2. Mattheüs 21:28–30

3.1 Johannes 3:18

4. “The Walk,” by Steven Curtis Chapman

Met vallen en opstaan

Door Dennis Edwards

Ik was samen met mijn vrouw drie weken op vakantie in Tenerife, waarbij we zowel lichamelijk als geestelijk verfrist werden. Haar familie woont daar, dus die konden we meteen ook bezoeken. Terwijl we heerlijk rustig aan een natuurzwembad in het noorden van het eiland zaten, ging er een groepje vrouwelijke surfers te water, waar ze nog wat laatste aanwijzingen voor het surfen ontvingen van hun instructeur. Het water stond hoog en de golven waren wild, maar toch gingen de jonge vrouwen dapper te water met hun surfborden.

De vrouwelijke instructeur had geen surfbord maar gebruikte twee schuimrubber blokken om te blijven drijven. Ze bleef in het water om de meisjes in positie te zetten en hen te helpen op het juiste moment de golfslag op te pakken. Ik merkte op dat een paar meisjes steeds weer opnieuw probeerden weg te komen maar dan weer van hun surfborden werden gegooid. Maar ze bleven het proberen.

De anderen schenen zich tevreden te stellen met het zitten op hun surfborden en vanaf de kant toe te kijken.

Tenslotte slaagde een meisje erin om op haar surfbord te gaan staan en toen kwam ze in volle vaart op het natuurbad af waar ik zat. Ze was al heel vaak gevallen, maar uiteindelijk had ze de overwinning. Ik applaudiseerde enthousiast en er verscheen een

blij glimlach op haar gezicht. Ze had het gedaan. Ze had het volgehouden en de overwinning gekregen.

Toen ik naar die beginnelingen had gekeken werd ik herinnerd aan een lezing van John Maxwell op YouTube waar ik een paar dagen daarvoor naar had geluisterd.¹ Maxwell spreekt over het belang van mislukking in verband met succes. Om te kunnen slagen is het nodig dat je af en toe valt.

Het geheim ligt in het opstaan na de val. Alhoewel we gevallen zijn, hebben we niet gefaald, maar zijn we dichterbij het succes omdat we weer zijn opgestaan. We hebben iets belangrijks geleerd van het vallen, wat ons zal helpen bij onze volgende poging. Iedereen die ooit een succes heeft behaald is weleens ergens in mislukt, maar daar liet hij of zij zich niet door afschrikken.

Toen George Bernard Shaw jong was kon hij niet in het openbaar spreken, en hij werd pas een beroemde openbare spreker nadat hij zichzelf ertoe gedwongen had zich aan te sluiten bij een debatgroep, waar hij talloze malen voor schut stond.

Het meisje dat naar het strand was gesurft had er ook een aantal keren koddig uitgezien bij haar pogingen. Maar ze wist dat die mislukte pogingen een onderdeel waren van het proces om haar uiteindelijk bij de overwinning te brengen. Ze zag de mislukking in het juiste perspectief. Elke keer wanneer ze van haar surfbord viel wist ze dat ze dichterbij de top kwam, dichterbij het leren om in evenwicht te blijven en dichterbij het beheersen van het surfbord, waardoor ze een betere surfer werd. Ze leerde met vallen en

opstaan.

Helaas kwamen degenen die op hun bord bleven zitten niet veel verder. Ze stonden niet voor gek en kregen ook geen water binnen tijdens het vallen in de golven. Maar ze kregen ook geen voorproefje van het succes. Ze kwamen niet aan het opwindende gevoel toe van het beklimmen van hun surfbord en het triomfantelijk racen naar de oever.

Pak je surfbord maar weer op en probeer het opnieuw! Het water is heerlijk en na afloop kom je voldaan thuis en kun je goed slapen, ook al heb je misschien wat pijnjes overgehouden aan het herhaaldelijk vallen en opstaan. Morgen als je je bord weer beklimt en op de golven vaart kom je wellicht verder dan je ooit had kunnen dromen.

Denk eraan, onze Instructeur heeft ons gezegd dat Hij bij machte is, oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen.² Maar we moeten dat bord beklimmen, ook al vallen we steeds maar weer! Uiteindelijk zullen we door het vallen en opstaan bij de overwinning komen!

Hier volgt een vertaling van een stukje uit het boek *Failing Forward* door John Maxwell:

Ik weet niet met wat voor obstakels je op dit moment te maken hebt in je leven. Wat voor obstakels het zijn, doet er niet zoveel toe.

Wat wel belangrijk is, is dat je leven kan veranderen als je bereid bent om op een andere manier tegen je fouten aan te kijken. Je hebt het in je om alle mogelijke problemen, fouten of ongelukkige omstandigheden te overwinnen. Je moet alleen leren om weer op te staan nadat je gevallen bent. Kijk hoe succesvolle mensen met negatieve ervaringen omgaan; daar kun je van leren.

Denk eens aan een teleurstelling die je onlangs hebt moeten incasseren. Hoe reageerde je daarop? Hoe groot je problemen ook waren, de manier om ze te overwinnen is niet het veranderen van de omstandigheden. De sleutel is, zelf te

veranderen. Dat is een ingewikkeld proces en het begint bij het bereid zijn om iets nieuws te leren. Als je daartoe bereid bent, zul je in staat zijn om met mislukkingen om te gaan. Neem je vanaf dit moment voor om vooruitgang te maken door je mislukkingen, wat het ook mag betekenen.

Hier zul je niets van leren: Anderen de schuld geven. Dezelfde fout opnieuw begaan. Verwachten dat je nooit zult falen. Verwachten dat je alleen maar zult falen. Blindelings op traditie afgaan. Beperkt worden door fouten uit het verleden. Denken “ik ben een mislukkeling”. De hele zaak opgeven.

Hierdoor kom je verder: De verantwoordelijkheid op je nemen. Van iedere fout iets leren. Weten dat mislukking een onderdeel van het proces is. Een positieve houding blijven aannemen. Verouderde opvattingen aan de kaak stellen. Nieuwe risico's nemen. ...Doorzetten.

1. https://www.youtube.com/watch?v=j9N6VL_b3hk

2. Zie Ephesiërs 3:20.

Van God leren

Door Maria Fontaine

We kunnen ons leven lang mislopen wat God ons precies wil leren door de dingen die met ons gebeuren, als we er niet specifiek naar op zoek gaan. Sommige dingen spreken vanzelf, maar andere niet en we moeten Hem vragen onze ogen te openen voor wat Hij ons wil laten zien.

Als we de dingen op Gods schouders leggen en er van tevoren over bidden kan Hij ons leiden en ons Zijn wijsheid geven. Dit heeft Hij beloofd.¹ Maar net zo belangrijk is het, achteraf te bidden over het resultaat, vooral wanneer alles niet verliep zoals we verwacht hadden of zoals we gewild hadden. Als we de tijd nemen om erover na te denken en te bidden, kan Hij ons helpen om uit iedere ervaring een les te trekken. De les is er als we de tijd nemen om ernaar te zoeken, maar we lopen hem mis als we er niet naar zoeken.²

*Leer mij uw wil te doen, want Gij zijt mijn God,
uw goede Geest geleide mij in een effen land.
-Psalm 143:10*

Zie Jakobus 1:5.
Zie Mattheüs 7:7.
Genesis 1:26

Bijbels menu

Karakter kweken

God heeft ons “naar Zijn beeld” geschapen,³ maar daar is Hij nog niet klaar mee. Het is een proces dat steeds voortgaat. We hebben allemaal wat basiseigenschappen meegekregen bij onze geboorte, we zijn eeuwige, geestelijke wezens met de mogelijkheid om te redeneren, lief te hebben en goed van kwaad te onderscheiden, maar de ontwikkeling van een goddelijk karakter is een levenslang proces.

Het is ook voor een groot deel de reden dat we hier zijn. Waar kunnen we naar streven? Het volgende Bijbelcitaat geeft het vrij goed weer:

Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. - Galaten 5:22-23

...zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen.
-Filippenzen 2:3-4

Zie ook de Bergrede (Mattheüs 5:3-12) en het hoofdstuk over de liefde in de Bijbel; 1 Korinthiërs 13

De Bron

Als je meer liefde in je leven wilt ervaren, ga dan naar de bron. Jezus heeft meer liefde voor je dan je ooit had kunnen verwachten en je kunt er om vragen. Het begint op het moment dat je Hem in je leven vraagt door oprecht een gebed te bidden zoals dit:

*Lieve Jezus, ik geloof dat U van me houdt en dat U voor mij aan het kruis gestorven bent, zodat ik voor altijd in de hemel kan wonen. Geef me alstublieft Uw geschenk van redding, help me om U beter te leren kennen en help me om Uw liefde met anderen te delen.
Amen*

Antwoorden op je vragen

Hebben sommige mensen echt alles wat hun hart begeert?

V: Hoe komt het dat het sommige mensen altijd voor de wind gaat?

Ze zien er knap uit, zijn gezond, hebben veel natuurlijke talenten en een heleboel vrienden; ze hebben letterlijk alles, terwijl mensen zoals ik alleen maar problemen en gebreken schijnen te hebben.

A: Oppervlakkig gezien lijkt het niet altijd eerlijk verdeeld te zijn, maar er gaat een heleboel om in het leven van ieder mens dat door anderen niet gezien wordt. De schrijver van het Boek Prediker schreef: "Alles heeft zijn uur en ieder ding onder de hemel zijn tijd."¹ Niet iedereen maakt dezelfde dingen mee en ook niet op hetzelfde

moment, maar op een gegeven moment krijgt iedereen toch zijn portie. Geen enkel leven is volledig als er geen vorm van lijden, verdriet of problemen in voorkomt. God staat toe dat ieder mens een bepaald probleem doormaakt gedurende zijn verblijf op deze aarde. Hij gebruikt die momenten om ons te leren overwinnen als we aan het einde van ons latijn komen en dan keren we ons tot Hem en ondervinden we Zijn kracht. Er is een wanhopige situatie nodig om dat tot stand te brengen. Dus je kunt wel naar anderen kijken en denken dat zij het maar makkelijk hebben, maar zij hebben ook echt weleens problemen.

Het is ook belangrijk om te bedenken dat God vaak anders tegen dingen aankijkt dan wij dat doen. We beschouwen mensen als gezegend als ze een zorgelozer of duidelijk succesvoller leven hebben met minder problemen, ziektes en dat soort dingen.

Maar Gods zegeningen zijn vaak vermomd als problemen. Hij wil liever dat we een vol leven hebben dan een gemakkelijk leven. Hij wil dat ons leven rijk is aan geloof, met diepgang van geest, begrip voor anderen, opofferende liefde, innerlijke kracht en zachtheid van hart.

Al deze geestelijke schatten komen voort uit een intieme relatie met Hem, vaak door middel van beproevingen, lijden of het doorstaan van grote moeilijkheden. Die relatie en de geestelijke groei die eruit voortkomen zullen een diepere en blijvender vreugde tot gevolg hebben.

Als je alles zou kunnen krijgen wat je hartje begeerde, ten koste van een leven vol vrede en de vreugde die alleen God geeft, zou je daar dan voor kiezen?

Prediker 3:1

Grasduinen

Door Anna Perlini

Zolders zijn verbazingwekkende plaatsen. Zo af en toe ga ik naar de zolder in het huis van mijn ouders en ondanks de vele opruimacties en het afdanken van spullen staat het er nog steeds vol met verborgen schatten.

Op een keer vond ik een paar oude schoolschriften en dat was een hele ervaring! Het eerste wat ik opmerkte waren de keurige werkboeken van de eerste tot en met de vijfde klas. Er straalde zoveel onschuld uit iedere bladzijde en de plaatjes met het kinderlijke onderschrift waren allerliefst: "Ik hou van mijn mammië en pappië!" "Mijn huis is het allerbeste, en ik zou mijn familie voor geen andere willen ruilen!"

Toen vond ik iets dat er uit zag als een dagboek. De bladzijden waren een beetje gescheurd en het handschrift was niet erg netjes. Mijn tienergeschriften hadden een wat rebelsere klank gekregen jegens de school, de wereld en al haar onrecht en zelfs stonden er aanklachten tegen mijn ouders bij. Mijn arme ouders, hoe heb ik zo oneerbiedig en liefdeloos tegen

hen kunnen zijn? God weet hoeveel opofferingen ze zich voor mij getroost hebben en zij verdienen mijn harde woorden helemaal niet. Als moeder van een aantal tieners nu voelde ik boosheid opwellen jegens mijn hooghartige persoonlijkheid uit die tijd en voelde ik medeleven ten opzichte van mijn ouders. Ik kon me absoluut niet meer herinneren wat me ertoe had aangezet om zulke dingen te schrijven of zelfs maar te denken. Uiteindelijk kon ik alleen maar een draaikolk van gemengde gevoelens en algehele verwarring voelen. Wat was er gebeurd met het lieve kleine meisje dat zulke lieve gedichtjes en kaartjes aan haar ouders schreef? Ik schaamde me verschrikkelijk en heb er zelfs een paar bladzijden uitgescheurd en in de prullenbak gegooid. Een paar dagen lang droeg ik deze zwaarmoedige gevoelens met me mee totdat ik een citaat las dat de zaak duidelijker maakte: "Je toekomstige ik zal je huidige persoonlijkheid altijd als onwijs en onrijp zien. Dat betekent dat je op het ogenblik een dwaas bent, maar het pas morgen zult beseffen."¹

Nadat ik nog wat verder over de zaak had nagedacht, moest ik tenslotte vrede sluiten met mezelf, met die oude ik die ik nu onaangenaam vind. Ik ben niet meer dezelfde en ben hopelijk wat wijzer geworden!

Het leven is een reis van ervaringen, zo is het eigenlijk en op een dag zal ik waarschijnlijk beseffen dat sommige dingen die ik nu doe dwaas zijn en zie ik de persoon die ik momenteel ben als onwijs. Ik moet maar mijn best blijven doen en verder gaan met mijn leven, met Gods hulp.

1. Timothy Keller

Het leven kan enkel achteraf worden begrepen, maar het moet vooraf geleefd worden.

-Søren Kierkegaard

Maar het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag.

-Spreuken 4:18

Wat ik nu weet

Door Marie Alvero

Ik ben moeder van vier tieners en jonge volwassenen.

Ik kan terugblikken op 20 jaar zwangerschap, baby's, kleuters, kinderen, rommel, reisjes, bagage inpakken, school, plannen, voeden, schoonmaken, omhelzen, luisteren, logeerpertijtjes, speelkameraadjes, verjaardagen en alles wat hoort bij de opvoeding van zelfstandige menselijke wezens.

Maar als ik mijn jongere persoontje uit het verleden iets zou kunnen zeggen dan weet ik wat dat zou zijn. Ik weet niet of de jonge moeder die ik was ernaar geluisterd zou hebben en dit is misschien niet iets dat je aan het begin van de reis zou begrijpen, want wat ik nu weet is zo anders dan waar ik toen zo zeker van was.

Als jonge moeder was ik op zoek naar een soort toverformule. Ik geloofde oprecht dat als we alle juiste dingen zouden krijgen, in de juiste hoeveelheid en de juiste proporties, we geweldige kinderen zouden voortbrengen. Maar ik zal je een dienst bewijzen; ik zal dat fabeltje voor je ontzenuwen.

Er is niets dat je kunt doen dat een resultaat kan garanderen. En dat is het belangrijkste dat ik heb geleerd in die twee decennia van ouderschap. Ik weet dat dit contra-intuïtief is en misschien ook wat ontvucherend. Maar het kan ook bevrijdend werken, het feit dat je kinderen nog steeds sterk uit de strijd tevoorschijn kunnen komen, hoezeer je het ook verprutst hebt. En zelfs als je het menselijk gesproken verschrikkelijk goed hebt gedaan, kunnen zij nog steeds ergens mee worstelen.

Hun reis zal in een heleboel opzichten sterk op jouw reis lijken. Zij zullen van hun ouders op de gemakkelijke manier dingen leren en andere dingen door vallen en opstaan. Er zullen anderen aan te pas komen die aan hun verhaal zullen bijdragen.

En dan zullen er gedeelten zijn die alleen tussen hen en God zijn. Hij zal hen en hun harten bewerken, net zoals Hij dat bij jou heeft gedaan. Dat maakt de kinderen van vandaag de hoop voor de toekomst.

Je kunt alle boeken op het gebied van opvoeding lezen, of er geen lezen. Sommige dingen zul je goed doen en andere dingen niet. Maar je kunt Jezus volgen en aan je relatie met je kinderen werken. Dat is het geheim.

Hetgeen wij gehoord hebben en weten, en onze vaders ons hebben verteld, dat willen wij voor hun kinderen niet verhelen; wij willen vertellen aan het volgende geslacht des Heren roemrijke daden, zijn kracht en de wonderen die Hij gewrocht heeft. Hij richtte een getuigenis op in Jakob en stelde een wet in Israël, die Hij onze vaders gebood hun kinderen te leren, opdat het volgende geslacht die zou kennen, de kinderen, die geboren zouden worden, dat zij zouden opstaan om ze te vertellen aan hun kinderen: opdat die hun vertrouwen op God zouden stellen, en Gods werken niet vergeten, maar zijn geboden bewaren...

-Psalm 78:3-7

Wees enkel getrouw

Een boodschap van Jezus

Denk aan wat er over de vrouw in de Bijbel werd gezegd: “Zij heeft gedaan, wat zij kon.”¹ Zo kun jij ook doen wat jij kunt, en dan de rest overlaten aan Mij en aan anderen. Wees gewoon getrouw met de dingen die je iedere dag kunt doen.

Doe wat je zelf kunt doen, maar bedenk dat je zonder Mij helemaal niets kunt doen. Om alles zo goed mogelijk te kunnen doen moet je tijd nemen met Mij in Mijn Woord, in gebed en samenzijn. Want Ik wil je graag grotere vrede, een groter geloof en grotere liefde geven.

Jouw kracht moet van Mij komen, zonder Mij zul je zijn als een lamp die zonder olie brandt, waardoor je pit zwart wordt. Je kracht zal wegsijpelen en je zult geen vrede hebben. Je zult niet genoeg liefde hebben. Als je het gewicht van je lasten en problemen aan Mij geeft kunnen ze lichter gemaakt worden met Mijn kracht, Mijn Geest en Mijn liefde. Maak daarom tijd voor Mij vrij, iedere dag. Ik kan je relatie met de mensen met wie je samenleeft of samenwerkt of de mensen die je verzorgt vernieuwen. Hef je hart en je handen naar Mij op en laat Mij de last dragen! Stel Mij voorop in je leven, dan zal Ik je kracht geven, vernieuwen, oppeppen en zal Ik je dragen.